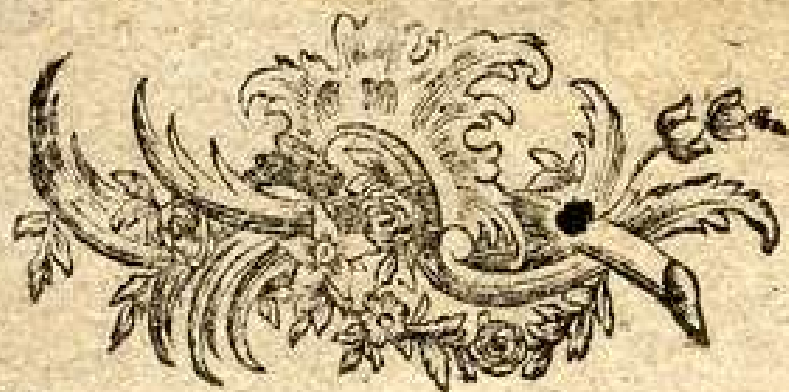

Roberti Jut.

Noor Robert seisis saddamas ja otas, kas ükski piddi temma pati tulles ja sega kais ma minnema. Üks mõbras Herra astus sisse ja ütles: pääw merib ja meie ei woi ennam kaugele minna. Niagem siis padiga siin saddamas monnikord eddasi ja taggasi. Agga, armas noor innimenne, kas teie ollete ka laewamees? Teil ei ollegi sedda näggo egga keelt.

Ro

Robert. Etsi kü; ei ma ollegi õige laewamees; agga ma prugin sedda ammetit pühapäwile, et ma woiaksin ennesele natukesse rahha koriada.

Herra. Woi nistuggune noor innimenne, kui teie, on jo ahne rahha peäle. Se ei olle mitte lido wäärt.

Robert. Aus Herra, kui teie teaksite, mis parrast ma püan rahha sada; kui teie mind tunneksite, wist teie ei kaswataks minna murret lega, et teie mind ahnets peate.

Herra. Ehk ma olen teile liiga teinud. Hakkagem padiga liikuma, ja jutustage mulle siis, mis murre teil on.

Robert. Mul on agga üks ainus asi murreks. Minu issa on raudus, ja minna ei jowa tedda lahti peasta. Temma olli kaupmees siin linnas. Kui ta sai middagi warrandust kohtov ääud, siis temma noutas ennesele laewa ja tahtis sega kanda